

Een zeer indringend seminar over het kersfeest.

Ik wil met u, zeer ruim van te voren, vooruitblikken naar de kerstviering, waar iedereen straks weer zo druk mee in de weer zal zijn, met enorme inspanningen en zeer veel enthousiasme stort men zich op dit feest, om alles op en top in orde te laten zijn hiervoor.

De meeste mensen vinden dan ook, dat kerst het grootste Christelijke feest is, zonder zich maar iets af te vragen wat de eventuele achtergronden van dit feest nu werkelijk zijn. Men viert vandaag de dag kerst en men gaat er van uit dat Jezus, de Christus der Schriften op 25 december geboren werd en dat Christenen deze dag (op grond van de Bijbel) dienen vieren.

Vooraf, aan het begin van dit seminar, zeg ik u, dat **God zeer zeker de geboorte van Zijn Zoon Jezus, de Christus viert**, alleen het probleem is dat God dat niet op 25 december en ook niet rond 4-5 oktober viert. Later hier meer over.

Want dat vinden we nergens, maar dan ook nergens in de Bijbel vermeld, dat God op die data, 25 december of 4-5 oktober feest viert omtrent de geboorte van Jezus, de Christus. Hoewel God altijd zeer duidelijk tijd en plaats aangeeft in Zijn Woord, wanneer Hij een feest wil vieren samen met ons.

Het is daarom een zeer indringend seminar over het kerstfeest. En ik wil u er nogmaals zeer nadrukkelijk op wijzen, dat alvorens u dit seminar verder gaat lezen en bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren, geopende ogen en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van deze voor veel mensen toch pijnlijke boodschap, die God in dit seminar tot u zegt.

Er zijn namelijk bepaalde feiten waar we bij stil moeten staan. En laten we ermee ophouden te doen, alsof we niet beter weten. Het woord “Kerstmis” betekent “mis van Christus” of zoals het later verkort werd: “Kerst-mis”. Wij kennen het als een Rooms Katholieke mis.

Maar hoe kwamen de katholieken hieraan? Zij gebruikten deze mis vanuit het heidense feest op 25 december, de geboortedag van “Sol” de zonnegod en van Nimrod! De viering van deze datum was een oud ritueel uit het Baälisme - dat door de Bijbel volledig veroordeeld wordt.

Nimrod, de kleinzoon van Cham, (één van Noachs zonen), was de feitelijke grondlegger van het Babylonische systeem dat de wereld in zijn greep houdt sinds hij leefde tot nu toe. Het was het systeem van georganiseerde competitie, gebaseerd op een winstgevend economisch systeem.

Nimrod bouwde de toren van Babel, het oude Ninevé, en andere steden. De naam “Nimrod” is Hebreeuws en is afkomstig van “Marad”, wat betekent “hij rebelleerde”. Nimrod was zo kwaadaardig en zo goddeloos dat hij zijn eigen moeder, Semiramis, trouwde. Na Nimrods vroege dood verbreidde zijn moeder, tevens echtgenote, de duivelse leer dat Nimrod als geestelijk wezen voortleven zou.

Ze beweerde dat een volgroeide en altijd groene boom 's nachts uit een andere dode boomstronk ontsprongen was, en dat dit symboliseerde het nieuw ontstane leven van de dode Nimrod.

Op de dag van zijn geboorte, zo meende zij, zou Nimrod de altijd groene boom bezoeken en er geschenken achterlaten; 25 december was de geboortedag van Nimrod: en hier hebben wij dan de oorsprong van de “kerstboom”.

Door haar intriges begonnen de Babyloniërs langzamerhand Semiramis als “koningin van de

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

hemel” te zien en Nimrod werd onder verschillende namen de “goddelijke zoon van de hemel”.

Na generaties van deze afgoderij, werd Nimrod als de Messias, de zoon van Baäl en de zonnegod vereerd. In dit Babylonische systeem werden “moeder en kind” (Semiramis en de wedergeboren Nimrod) de hoofd objecten van verering.

Deze verering van “moeder en kind” verspreidde zich over de gehele wereld, hoewel de namen varieerden in de verschillende landen en talen. In Egypte waren het “Isis en Osiris”, in Azië “Cybele en Dosius”, in het heidense Rome “Fortuna en Jupiter” en vandaag de dag is het “Maria met haar kindje Jezus”. Zelfs in Griekenland, Japan, China en Tibet hebben onderzoekers tegenhangers van de madonna gevonden - als aantoonbaar bewijs, en lange tijd voor de geboorte van Jezus, de Christus.

In de vierde en vijfde eeuw toen de heidenen van de Romeinse wereld het nieuwe populaire “Christendom” met duizenden tegelijk aanvaardden en zij hun oude heidense rituelen en overtuigingen onder Christelijk klinkende namen behielden, werd het idee van de madonna “moeder en kind” heel populair vooral gedurende de kersttijd. Bij elke kerstviering zingen de mensen: “Stille nacht, heilige nacht” met het bekende “moeder en kind” thema.

Wij zijn in een Babylonische wereld geboren en we zijn er ons hele leven mee grootgebracht om haar rituelen als heilig te vereren. Wij hebben er nooit naar gevraagd waar zij vandaan komen; of het uit de Bijbel kwam of dat het uit heidense afgodsdiensten kwam.

God beveelt Zijn volk in Jesaja 58:1. *“Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden”.*

Daarom is het goed om ons ervan bewust te zijn dat de feitelijke oorsprong van kerstmis in Babylonië terug te vinden is. Het maakt deel uit van de satanische afvalligheid die vandaag de dag de hele wereld, ook de Christelijke wereld in zijn greep houdt.

In Egypte geloofde men altijd dat de zoon van “Isis” (Egyptische naam voor de “koningin van de hemel”) op 25 december geboren werd. Daarom vierden de heidenen deze beroemde geboortedag al vele eeuwen voordat de Christus werd geboren.

Nergens in de Bijbel wordt ons verteld dat wij “moeder en kind” moeten aanbidden; de apostelen en de eerste gemeente aanbaden hen niet. Desondanks vinden wij tegenwoordig overal mensen die een leven zonder deze vorm van aanbidding als heidens beschouwen en komen met de volgende Bijbelteksten.

Lukas 1:28. *“En toen hij bij haar binnengekomen was, zeide hij: Wees gegroet, gij begenadigde, de Here is met u”.*

En vers 42: *“En zij riep uit met luider stem en sprak: Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot”.*

En vers 48: *“omdat Hij heeft omgezien naar de lage staat zijner dienstmaagd. Want zie, van nu aan zullen ze mij zalig prijzen alle geslachten”.*

Deze Bijbelteksten laten zien dat Maria door God zeer gezegend werd. Maar er wordt **niet gezegd** dat wij haar moeten **vergoddelijken** of moeten **aanbidden** of van haar **een goddelijk wezen moeten maken**, ze was simpelweg een mens van vlees en bloed uit Adam.

Rom. 1:25. *“Zij immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het*

schepse! (Maria) vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid”.

De wijdverspreide verering van Maria als “de moeder van God” - het dogma van de onbevleete ontvangenis dat haar tot een valse bemiddelaarster tussen God en de mensen maakt - is het vervolg van de oude Babylonische afgodsdienst die door Semiramis, de vrouw van Nimrod, is begonnen. Maria was een gezegende vrouw, maar verder was zij net als alle andere vrouwen, een uiteindelijk wedergeboren zuster in de Gemeente van Jezus.

Het is de satanische misleiding die onze ogen laat afdwalen van Jezus, de Christus der Schriften, de verrezen Heer - die aan de rechterhand van God zit. Hij is noch een kind, noch ligt Hij in het graf. Maar Hij is gezeten in de troon van Zijn Vader, onze God.

Op deze manier kwam het oude heidense “mysterie” via de heidense religies in de Rooms-Katholieke kerk.

De oorsprong van de adventskrans, maretak en joelblok is ook puur heidens. Bij de heidenen werd de maretak bij de winterzonnewende gebruikt omdat hij als door de zon geheiligd werd beschouwd! Hem werd wonderbare genezingskracht toegezegd.

Het heidense gebruik, om onder de maretak te zoenen vond vroeg 's avonds plaats voorafgaand aan een nacht vol dronkenschap en brasserijen. In deze nacht werd de dood van de “oude zon” en de geboorte van de “nieuwe zon” gevierd. De maretak die in heidense feesten geheiligd werd is een parasiet. Hij verstikt de boom waarop hij groeit.

Hulst bessen waren ook heilig voor de zonnegod. Het joelblok is in werkelijkheid de “zonnescijf”; “joel” betekent “schijf” een heidens symbool voor de zon.

Tegenwoordig spreken praktiserende Christenen van de “heilige kersttijd”. Ook het aansteken van vuurtjes en kaarsen als een “Christelijk ritueel” gebeurt slechts in opvolging op heidense inzettingen. Zij hadden tot doel de verbleekte zonnegod bij het bereiken van de laagste stand aan de hemel te bemoedigen.

Ook Sinterklaas komt uit het heidendom. De naam “Sinter Klaas” is een afkorting van de naam “Sint Nicolaas”. Hij was een Rooms-Katholieke bisschop die in de 5e eeuw leefde. Hij was bisschop van Myra, een heilige, die door de Grieken en Romeinen op 6 december geëerd werd.

Een legende over zijn heimelijke schenkingen voor een bruidschat aan drie dochters van een verarmde burger zou de oorsprong van dit gebruik zijn, om aan de vooravond van de heilige Nikolaas (6 december) in het geheim geschenken te geven. Deze gewoonte werd later naar de kerstavond verplaatst. Sindsdien kennen we de associatie van kerstmis met de kerstman.

Het is misschien goed om hier te zien wat de Bijbel over de kerstbomen zegt. Jeremina 10:2-4. *“Zó zegt de Here: Gewent u niet aan de weg der volken en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, – arbeid van werkmanshanden met de bijl – met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt”.*

Het is wel duidelijk dat Kerst-mis totaal geen Christelijke oorsprong heeft. Het is een van oorsprong heidens en Babylonisch feest. Vele mensen zullen nu wel zeggen "Nou en, wat kan mij dat nu schelen. Het is de geest van deze tijd die telt, een feest van liefde en vrede en **IK vind**". Wat de Schrift erover zegt interesseert mij niet, ik heb het al vanaf mijn jeugd gevierd en ik vind dat ik de geboorte van het kindje Jezus, het geweldige feest van liefde en

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

hoop op 25 december mag en zal vieren. Want **IK vind.....!**

Dat kan **IK** dan wel vinden, maar de Schrift zegt duidelijk wat anders. Matt. 15:8-9. *“Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn”.*

Vervolgens Mark. 7:6-9. *“Maar Hij zeide tot hen: Terecht heeft Jesaja van u, huichelaars, geprofeteerd, zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn”.*

De Here Jezus heeft het hier tegen gelovigen uit Israël. En de Heer laat op niet mis te verstane wijze weten dat God geboden van mensen **niet duld**. Wanneer het **Woord van God niet meer gezagdragend is**, dan wijst men Jezus, het vleesgewordene Woord af, en maakt het krachteloos.

Mark. 7:13. *“En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering (kerst), die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele”.*

En daar hebben wij de overlevering van mensen, de traditie: het kerstfeest, zoals wij mensen dit volgens de overlevering op 25 december vieren. Het is een toevoegsel aan het Woord. God gebied nergens, maar dan ook nergens in het Woord dat wij een kerstfeest dienen te vieren en als wij dat dan toch doen, dan weten wij het beter dan God en voegen wij toe aan het Woord Gods.

En over dat toevoegen aan het Woord is God ook heel duidelijk. Spreuken 30:6. *“Voeg niets toe aan Zijn woorden, anders zal Hij u straffen, omdat u een leugenaar zou blijken te zijn”.*

En in Openb. 22:18. *“Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn”.*

Hoe komt het nu, dat de Gemeente zover afgedwaald is, dat men tradities zoals kerst, maar ook kinderdoop en de gemeente als organisaties (stichtingen) opricht (leerstellingen van mensen) boven het Woord Gods verheft. Boven Jezus verheft! Dan dient men toch een andere Jezus dan Jezus, de Christus der Schriften?

Deze afval, deze valse leerstellingen zijn in de Gemeente gekomen en Paulus waarschuwt daar voortdurend voor. Maar zoals Israël is ook nu de Gemeente: horende doof en ziende blind!

De oorzaak ligt al bij de eerste Gemeenten. Efeze, die de eerste Liefde verzaakte. Zij en geen enkele andere Gemeente heeft daar als geheel ooit openlijk schuld voor beleden.

Wij weten, dat de Gemeente perioden van Tyatira, Sardes, Filadelfia en van Laodicea gemeenten zijn die tot het einde toe zullen bestaan, en alles in die gemeenten zal zeer nauwkeurig tot het laatste toe vervuld worden.

De Tyatira gemeente kunnen we plaatsen onder de Rooms Katolieke kerk.

De Sardes gemeente onder de protestante kerken.

De Filadelfia gemeente is een niets zeggende gemeente; geen klinkende organisatie die ook nergens bij aangesloten is en door de wereld totaal genegeerd wordt.

De Laodicea Gemeente waar we alle vije groepen onder kunnen rangschikken.

(lees en bestudeer ons seminar: de zeven zendschrijven)

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Deze laatste gemeenten, uitzondering Filadelfia, zij bestaan voor het overgrote deel uit niet werkelijk wedergeboren mensen, ze zeggen van wel, maar zij zijn het niet.

Zij hebben wel een soort geloof aan de Here Jezus, zij belijden Jezus wel, oh ja vergist u zich niet, maar zij hebben zich in geloof niet één gemaakt met de Here Jezus, met het Woord. Het is een groot onderscheid, als men geloof heeft aan de Here Jezus of dat men in Hem gelooft en in Hem is. En in Hem betekent volledig in Zijn Woord zijn en dat ook volledig accepteren, want Hij is het Woord.

Kijk maar naar de reacties van mensen bij de mega grote evangelisatie campagnes, waar duizenden en duizenden aanwezig waren. Geweldig was het weer, er zijn heel veel mensen tot geloof gekomen. Ze gingen allemaal naar voren. Geweldige zegeningen mochten we zien. Het klinkt allemaal heel mooi, maar wanneer je aan zulke enthousiaste mensen vraagt: “En hoeveel mensen zijn werkelijk tot wedergeboorte gekomen”, dan reageert men geërgerd.

Nu is Jezus de Heer van de Gemeente en Hij doet nog alles om de leden van deze Gemeenten tot waarachtige bekering te brengen en Hij zal daarvoor geen middel sparen. Nogmaals lees het seminar over de zendschrijven.

Bijvoorbeeld de gemeente Laodicea, haar naam heeft ook al zo'n grote betekenis, u vindt in dit woord duidelijk de stam van het Griekse woord laos, dat volk betekent of leek; van de Griekse stam dikè, waardoor men dit woord kan vertalen met volksregering, dat de rechten van het volk opeist.

Wij zien hieraan, dat wij aan het eind van de Gemeenteperiode hier op aarde zijn gekomen. Dan zal de wereld Christelijke Gemeenten zien van niet werkelijk wedergeboren mensen en dat die Gemeenten bestuurd worden door leken, die hun rechten willen hebben. (wereldse organisaties: stichtingen, keurig ingeschreven bij de Kamer van Koophandel)

Het volk zal dus gaan regeren. Dat is trouwens een typisch kenmerk van heel deze eindtijd, want dat geldt niet alleen voor de Gemeente, maar ook voor deze wereld.

Daar heeft God al in het beeld van de droom van Nebukadnezar reeds een profetisch type van gegeven, dat in Daniël beschreven staat; hoe het wereldbeeld, dat is dus de wereldregering, aan het einde (in de voeten en tien tenen) modderig leem vermengd met ijzer zal zijn.

En dat is de kneedbare massa, het volk, dat regeren wil en zelf zijn regeerders kiest (democratie), met als gevolg, een verschrikkelijke chaos, die daardoor ontstaat, want democratie wordt demoncratie. En het is noodzakelijk, dat er wat ijzer door heen komt, het beeld van dictatoriaal geweld, van mannen, die met ijzeren hand trachten de boel in evenwicht te houden.

Dat zien wij vandaag om ons heen. Dat is dus, wat de wereld aangaat, maar wij zien ditzelfde in de Gemeente.

Paulus heeft door de Heilige Geest moeten profeteren en neerschrijven, onder andere in 2 Tim. 4:3. “Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer (het Woord van God) *niet meer zullen verdragen*, (jij met je Bijbel, jij met je gezanik over kerst) *maar omdat hun gehoor verwend is*, (predikingen naar het geriefelijke oor van de mensen, de mensen met invloed in de organisatie) *naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen bijeenhalen*”.

Valse leraars, ze komen met het Woord, maar dan half. Dat deed satan ook bij Eva, hij kwam met het halve Woord, een waarheid en een leugen en dat is een leugen. Vandaag komt men met een andere Jezus dan dat er in de Schriften over Hem geschreven staat.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Sprekers die het Woord van God brengen, die dat **Woord der Waarheid recht snijden**, die wil men niet horen. Hen wordt het zwijgen opgelegd, ze mogen tijdens de dienst niet meer het Woord brengen. Sprekers waar men zich geriefelijk bij voelt, deze mensen willen ze. (kerst: een hulpeloos klein kindje, dat wil men) Ziet u dus, dat de Gemeente zelf predikers, leraren en andere ambtsdragers, die zij, de mensen van de kerk zelf wensen, aanstellen.

Wij weten echter, dat de waarachtige Gemeente onder de volledige heerschappij staat van haar Heer en dat God en Jezus Christus door de Heilige Geest aanstelt; apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, en ook oudsten en diakenen, **die Hij daartoe roept**. Dat is vandaag de dag in zeer vele Gemeenten totaal niet meer het geval.

De mens is “heer” en bepaalt alles zelf in de Gemeente. Zij bepaalt zelf haar oudsten, diakenen, voorgangers, en noem maar op. Vandaar ook dat men kerst als één van de grootste Christelijke feesten op 25 december ziet en viert.

Miljoenen mensen (Christenen, moslims, ongelovigen en noem maar op) zitten bij de kerstboom en vieren kerst; ze geven elkaar cadeau's en vieren de geboortedag van Jezus.

Maar nogmaals, is het werkelijk Zijn geboortedag? Wat zegt de Bijbel hierover? Wij vinden daar geen enkele aanwijzing voor. Maar wij kunnen zeker erkennen, dat Jezus niet op 25 december werd geboren en ook niet in de winter.

Waarom? Omdat er herders in het veld waren om hun kudde gedurende de nacht te hoeden. In Israël haalden de herders hun kudde vanaf 15 oktober uit de bergen en velden naar de stal, om ze tegen de kou en de regen te beschermen die na deze datum volgde.

De winter is een regenachtig seizoen in Israël en de herders bleven binnen gedurende deze tijd. In Lucas 2:8 zegt de Bijbel, dat de herders op het veld de wacht hielden over hun kudde. In de buurt van Betlehem heerst in de winter een erg ruw klimaat; het is de regentijd. Hooglied 2:11 zegt hierover. *“Want zie, de winter is voorbij, de regen is over, verdwenen”*.

En in Ezra 10:9 staat: *“En alle mannen van Juda en Benjamin verzamelden zich binnen drie dagen te Jeruzalem, en wel in de negende maand, op de twintigste der maand. Het gehele volk zat neer op het plein van het huis Gods, rillend zowel om de zaak als door de regenbuien”*.

En vers 13. *“Maar het volk is talrijk en het is regentijd, zodat het niet mogelijk is buiten te blijven staan”*.

De herders hadden in die tijd hun kudde op stal staan. Jezus zelf waarschuwt eveneens voor de wintertijd. Matt. 24:20. *“Bidt, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat”*.

Het was gebruikelijk voor de Joden in die dagen om de schapen ten tijde van het paschafeest (het vroege voorjaar) in de velden en woestijnen te sturen en ze bij de eerste regen weer thuis te brengen.

De herders bleven dag en nacht bij hun schapen. Ieder encyclopedie kan je laten zien dat Christus niet op 25 december geboren werd; de datum van Zijn geboorte is namelijk **totaal niet bekend**.

Als God nu had gewild dat de mensen de geboorte van het kindje Jezus zouden vieren tijdens het “kerstfeest” dan had Hij daarvoor toch duidelijke aanwijzingen in Zijn Woord gegeven hebben en de datum niet verborgen hebben gehouden.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Want God is heel duidelijk in Zijn Woord betreffende feesten die wij dienen te vieren. Kijk maar eens in Ex.12:14. *”En deze dag zal u een gedenkdag zijn, gij zult hem vieren als een feest voor de Here; in uw geslachten zult gij hem als een altoosdurende inzetting vieren”.*

En in Lev.23. *“De Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: De feesttijden des Heren, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten, zijn mijn feesttijden. Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn: een heilige samenkomst; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de Here in al uw woonplaatsen.*

Dit zijn de feesttijden des Heren, heilige samenkomsten, die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd. In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het pascha voor de Here. En op de vijftiende dag van deze maand is het feest der ongezuurde broden voor de Here, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zult gij een heilige samenkomst hebben; dan zult gij generlei slaafse arbeid verrichten. Gij zult de Here een vuuroffer brengen gedurende zeven dagen; op de zevende dag zal er een heilige samenkomst zijn; generlei slaafse arbeid zult gij verrichten.

En de Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer gij komt in het land dat Ik u geef, en de oogst daarvan binnenhaalt, dan zult gij de eerstelingsgarve van uw oogst naar de priester brengen, en hij zal de garve voor het aangezicht des Heren bewegen, opdat gij welgevallig zijt; daags na de sabbat zal de priester die bewegen. Gij zult op de dag waarop gij de garve beweegt, een gaaf eenjarig schaap de Here ten brandoffer bereiden, met als bijbehorend spijsoffer twee tienden fijn meel, met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here, en als bijbehorend plengoffer een vierde hin wijn.

Tot op die dag zult gij geen brood, geen geroosterd of vers koren eten, totdat gij de offergave van uw God gebracht hebt: het is een altoosdurende inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen. Dan zult gij tellen van de dag na de sabbat, van de dag waarop gij de garve van het beweegoffer gebracht hebt: zeven volle weken zullen het zijn; tot de dag na de zevende sabbat zult gij tellen, vijftig dagen; dan zult gij een nieuw spijsoffer de Here brengen.

Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tienden efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de Here. Bij het brood zult gij zeven gave eenjarige schapen offeren en een jonge stier en twee rammen; zij zullen een brandoffer voor de Here zijn, met de bijbehorende spijsoffers en plengoffers, een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here. Dan zult gij een geitebok ten zondoffer, en twee eenjarige schapen ten vredeoffer bereiden. En de priester zal ze bewegen, bij het brood der eerstelingen, als beweegoffer voor het aangezicht des Heren bij de twee schapen: zij zullen de Here heilig zijn, zij zijn voor de priester.

Op deze zelfde dag zult gij een oproep doen uitgaan, gij zult een heilige samenkomst hebben, generlei slaafse arbeid zult gij verrichten; het is een altoosdurende inzetting, in al uw woonplaatsen, voor uw geslachten. Wanneer gij de oogst van uw land binnenhaalt, dan zult gij de rand van uw veld bij uw oogst niet geheel afmaaïen, en wat van uw oogst is blijven liggen, zult gij niet oplezen; dat zult gij voor de arme en de vreemdeling laten liggen: Ik ben de Here, uw God.

En de Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten: In de zevende maand, op de eerste der maand, zult gij een rustdag hebben, aangekondigd door bazuïngeschal, een heilige samenkomst. Generlei slaafse arbeid zult gij verrichten en gij zult de Here een vuuroffer brengen. En de Here sprak tot Mozes: Maar op de tiende van die zevende maand is de Verzoendag; een heilige samenkomst zult gij hebben en gij zult u verootmoedigen en de

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Here een vuuroffer brengen. Op die dag zult gij generlei arbeid verrichten, want het is de Verzoendag, om over u verzoening te doen voor het aangezicht van de Here, uw God.

Want ieder die zich op die dag niet zal verootmoedigen, zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten. Ieder die enige arbeid verricht op die dag, zal Ik verdelgen uit het midden van zijn volk. Generlei arbeid zult gij verrichten: het is een altoosdurende inzetten voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen. Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen. Op de negende van de maand, des avonds, van avond tot avond, zult gij uw sabbat vieren.

En de Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten: Op de vijftiende dag van deze zevende maand begint het Loofhuttenfeest voor de Here, zeven dagen lang. Op de eerste dag zal er een heilige samenkomst zijn; generlei slaafse arbeid zult gij verrichten. Zeven dagen zult gij de Here een vuuroffer brengen; op de achtste dag zult gij een heilige samenkomst hebben en de Here een vuuroffer brengen; het is een feest, generlei slaafse arbeid zult gij verrichten.

Dit zijn de feesttijden des Heren, waarop gij heilige samenkomsten zult uitroepen, om de Here een vuuroffer te brengen: brandoffer en spijsoffer, slachtoffer en plengoffers, naar het voorschrift voor iedere dag, behalve de sabbatten des Heren en behalve de gaven en al de gelofteoffers en al de vrijwillige offers, die gij de Here geven wilt. Doch op de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer gij de opbrengst van uw land inzamelt, zult gij zeven dagen het feest des Heren vieren; op de eerste dag zal er rust zijn en op de achtste dag zal er rust zijn.

Op de eerste dag zult gij vruchten van sierlijke bomen nemen, takken van palmen en twijgen van loofbomen en van beekwilgen, en gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de Here, uw God, zeven dagen lang. Gij zult het als een feest des Heren vieren zeven dagen in het jaar, een altoosdurende inzetten voor uw geslachten; in de zevende maand zult gij het vieren. In loofhutten zult gij wonen zeven dagen; allen die in Israël geboren zijn, zullen in loofhutten wonen, opdat uw geslachten weten, dat Ik de Israëlieten in hutten heb doen wonen, toen Ik hen uit het land Egypte leidde: Ik ben de Here, uw God. Zo maakte Mozes de feesttijden des Heren aan de Israëlieten bekend”.

En in 1 Cor.11:24-25. “de dankzegging uitsprak, het brak en zeide: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis”.

Deze teksten laten zeer duidelijk zien, dat God betreffende het vieren van Zijn feesten de mensen duidelijkheid verschaft. Maar God zegt nergens in Zijn Woord, dat op 25 december wij de geboortedag van Jezus dienen te vieren.

En toch, en toch viert de hele wereld en vele Christenen, moslims en noem maar op de geboortedag van Jezus op 25 december. “En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele”. Mark. 7:13.

*Ook op het Israëlietische volk werkte de invloed van deze Babylonische cultus. Laten we maar opslaan Jer.7:18. “De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde **Mij te krenken**”.*

*En Jer.44:7-19. “Nu dan, zo zegt de Here, de God der heerscharen, de God van Israël: Waarom begaat gij een groot kwaad tegen uw leven, dat gij onder u man en vrouw, kind en zuigeling uit Juda uitroeit, zodat gij u geen overblijfsel laat, en dat **gij Mij krenkt** met de*

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

werken uwer handen, en in het land Egypte, waar gij zijt heengegaan om daar te verblijven, voor andere goden offers ontsteekt, opdat gij wordt een voorwerp van vervloeking en van smaad onder al de volkeren der aarde?

Zijt gij vergeten de boosheid van uw vaderen en van de koningen van Juda en van zijn vorsten en de boosheden van uzelf en van uw vrouwen, die zij bedreven hebben in het land van Juda en op de straten van Jeruzalem? Zij hebben zich niet verootmoedigd tot op de dag van heden en zij hebben niet gevreesd en niet gewandeld naar mijn wet en mijn inzettingen, die Ik voor het aangezicht van u en van uw vaderen gegeven heb.

Daarom, zo zegt de Here der heerscharen, de God van Israël: Zie, Ik richt mijn aangezicht tegen u ten kwade, namelijk om geheel Juda uit te roeien; ja, Ik neem het overblijfsel van Juda weg, dat zijn aangezicht gericht heeft om naar het land Egypte te gaan en daar te verblijven, en zij zullen allen te gronde gaan in het land Egypte; zij zullen vallen door het zwaard, door de honger zullen zij te gronde gaan; van klein tot groot zullen zij door het zwaard en door de honger sterven en zij zullen tot een voorwerp van verwensing, van ontzetting, van vervloeking en van smaad worden.

Ja, Ik zal bezoeking doen over hen die in het land Egypte wonen, zoals Ik bezoeking gedaan heb over Jeruzalem, door het zwaard, de honger en de pest; en van het overblijfsel van Juda, dat gegaan is om daar te verblijven in het land Egypte, zal niemand ontkomen en ontsnappen, namelijk om terug te keren naar het land van Juda, waarop zij hun hart hebben gezet om daar te wonen, want zij zullen er niet terugkeren, behalve enkele vluchtelingen. Toen antwoordden al de mannen, die wisten, dat hun vrouwen voor andere goden offers ontstaken, en al de vrouwen die daar stonden, een grote menigte, namelijk al het volk dat in het land Egypte, in Patros, woonde, aan Jeremia:

Wat het woord betreft, dat gij tot ons in de naam des Heren gesproken hebt, wij zullen niet naar u luisteren; maar wij zullen voorzeker doen alles wat wij uitgesproken hebben, en offers ontsteken voor de koningin des hemels en haar plengoffers brengen, zoals wij gedaan hebben, wij en onze vaderen, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem; toen hadden wij goed ons brood en waren gelukkig en zagen geen rampspoed.

Maar sedert wij zijn opgehouden voor de koningin des hemels offers te ontsteken en haar plengoffers te brengen, hebben wij aan alles gebrek gehad en zijn wij door het zwaard en de honger omgekomen. Wanneer wij voor de koningin des hemels offers ontsteken en haar plengoffers brengen, is het dan buiten onze mannen om, dat wij voor haar offerkoeken naar haar beeld maken en haar plengoffers brengen”?

Toen het Evangelie door de discipelen tot de heidenen werd gebracht en zich meer en meer verspreidde werden herhaaldelijk heidense gebruiken met de leer van Jezus vermengd. God heeft Zijn volk altijd gewaarschuwd. Vergelijk: Ex.34:12. “Neem u in acht, dat gij geen verbond sluit met de inwoners van het land, waarheen gij gaat, opdat zij niet tot een valstrik in uw midden worden”.

Met Deutr.12:30-31. “neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur”.

En met 2 Tim.4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

En met 1 Petr. 1:14-16. *“Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig”.*

En met Gal. 4:8-11. *“Maar in de tijd, dat gij God niet kent, hebt gij goden gediend, die het in wezen niet zijn. Nu gij echter God hebt leren kennen, ja, meer nog, door God gekend zijt, hoe kunt gij thans terugkeren tot die zwakke en armelijke wereldgeesten, waaraan gij u weder van meet aan dienstbaar wilt maken? Dagen, maanden, vaste tijden en jaren neemt gij waar. Ik vrees, dat ik mij wellicht tevergeefs voor u ingespannen heb”.*

En vers 16. *“Ben ik dus een vijand van u geworden, nu ik u de waarheid zeg”?*

God heeft Zijn volk altijd gewaarschuwd en de discipelen belast, de Gemeente van Jezus te beschermen en geen valse leer binnen te laten. Hebr. 13:17. *“Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u (aan hen), want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen. Laten zij het met vreugde kunnen doen en niet al zuchtende, want dat zou u geen nut doen”.*

En 1 Cor. 5. *“Inderdaad men spreekt van hoererij onder u, en zulk een hoererij, als zelfs onder de heidenen niet (voorkomt), dat iemand leeft met de vrouw van zijn vader. En gij zijt opgeblazen in plaats van u veeleer te bedroeven, en dus de bedrijver van die daad uit uw midden te verwijderen?”*

Want mijnerzijds heb ik, hoewel lichamelijk niet, maar naar de geest wél aanwezig, reeds, als aanwezig, vonnis geveld over hem, die op zulk een wijze zo iets heeft begaan.

Wanneer wij vergaderd zijn, gij en mijn geest met de kracht van onze Here Jezus, leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren. Uw roem deugt niet. Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt? Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam is geslacht: Christus.

Laten wij derhalve feest vieren, niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid. Ik schreef u reeds in mijn brief, dat gij niet moest omgaan met hoereerders; niet met de hoereerders uit deze wereld in het algemeen of met de geldgierigen en oplichters of afgodendienaars, want dan zou men wel uit de wereld moeten gaan.

Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een hoereerder, geldgierige, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard, of oplichter is; met zo iemand moet gij zelfs niet samen eten. Staat het soms aan mij, hen te oordelen, die buiten zijn? Oordeelt ook gij niet (alleen) hen, die in uw kring zijn? Hen, die buiten zijn, zal God oordelen. Doet, wie niet deugt, uit uw midden weg”.

En toch gebeurde het, dat veel mensen van het ware Christendom terugvielen en aan de heidense afgodendiensten welgevallen werden. Hand. 20:29-30. *“Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken”.*

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

En 2 Petr. 1:16. *“Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtfels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit”.*

En 2 Petr. 2:2. *“En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden”.*

Zoals u in Mattheüs 2:2 en vers 11 kunt lezen, kwamen de wijzen eerst na de geboorte van Jezus, om Hem als Koning van de Joden te aanbidden en brachten de aan een koning toebehorende geschenken mee. *“en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen”* en *“En zij gingen het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neder en bewezen hem hulde. En zij ontsloten hun kostbaarheden en boden hem geschenken aan: goud en wierook en mire”.*

Ze aanbaden Hem alleen en brachten Hem alleen goud, wierook en mirre en niet hun kennissen en familie, zoals bijvoorbeeld bij de reeds genoemde feesten gebruikelijk was.

Dus over het algemeen, zouden wij eigenlijk ook alleen aan Jezus cadeau's mogen geven. De voor kerst typerende gebruiken zijn allemaal heidense zeden, die onze ogen snel van Jezus Christus afbrengen. Hij is vandaag de dag, noch een hulpeloze baby in een kribbe, noch hangt Hij aan het kruis. Hij is veeleer de opgestane Mensenzoon, die weer zal komen, om de levenden en doden op de dag des oordeels te oordelen.

Sommigen mogen dan wel zeggen dat kerst oorspronkelijk een heidens gebruik was, maar vandaag vieren wij het toch als een feest van de liefde en als een herdenkingsdag aan Jezus Christus. Wat God daarvan vindt, dat bepalen wij mensen zelf wel. “God moet niet vervelend worden, wij vieren toch met kerst immers de geboorte van Zijn Zoon. Dus God”.

Hierover laat de Almachtige ons door Zijn Woord weten: Deutr.12:30-31. *“neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet also zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur”.*

En Ex.34:12-17. *“Neem u in acht, dat gij geen verbond sluit met de inwoners van het land, waarheen gij gaat, opdat zij niet tot een valstrik in uw midden worden. Integendeel, hun altaren zult gij omverhalen, hun gewijde stenen verbrijzelen en hun gewijde palen omhouwen. Want gij zult u niet nederbuigen voor een andere god, immers de Here, wiens naam Naijverige is, is een naijverig God.*

Sluit toch geen verbond met de inwoners van het land; wanneer zij hun goden overspelig nalopen en aan hun goden offeren, dan zouden zij u uitnodigen en gij zoudt van hun slachtoffer eten. Wanneer gij van hun dochters voor uw zonen neemt en zij haar goden overspelig nalopen, dan zouden zij tevens uw zonen tot overspelig nalopen van haar goden verleiden. Gegoten goden zult gij u niet maken”.

God maakt ons heel duidelijk, op niet mis te verstane wijze, dat Hij deze manier van godsdienst **niet** accepteert, ook als het voor Zijn eer bedoeld is. Hij wordt er niet door vereerd, maar heidense afgoden! **Hij wil niet dat wij Hem volgens onze eigen mening dienen!**

Zoals Jezus zegt in Marcus 7:7-9. *“Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering*

Bijbelstudie Centrum Seminar: "Een zeer indringend seminar over het kersfeest".

der mensen. En Hij zeide tot hen: Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om úw overlevering in stand te houden".

God heeft zich nooit veranderd en Zijn Woord is zeer duidelijk. Desondanks vierten miljoenen mensen kerst, zonder zich af te vragen, waar het vandaan komt en waar het naar toe leidt. Ze volgen blindelings de overgeleverde tradities en velen slaan de waarschuwingen van God die Hij gegeven heeft in Zijn Woord in de wind.

Jer.9:12-14. *"Wie is de wijze man, die dit begrijpt, hij, tot wie de mond des Heren gesproken heeft, dat hij het kan verkondigen? Waarom is het land te gronde gegaan, doods geworden als de woestijn, waar niemand doorheen trekt? De Here zegt: Omdat zij mijn wet verlaten hebben, die Ik hun had voorgelegd, en niet aan mijn stem gehoor gegeven noch daarnaar gewandeld hebben".*

Maleachi 3:6-7. *"Voorwaar, Ik, de Here, ben niet veranderd, en gij kinderen van Jakob, zijt niet verteerd. Van de dagen uwer vadersen af zijt gij afgeweken van mijn inzettingen en hebt ze niet onderhouden. Keert terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren, zegt de Here der heerscharen. En dan zegt gij: In welk opzicht moeten wij terugkeren?"*

Zo zult gij de Here uw God NIET dienen! Gal.6:7. *"Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten".*

Laten wij ons bezinnen waar wij mee bezig zijn. Laten wij de Here volgen en de feesten van de Heer vierten, Gods feesten, welke Hij ons in Jezus Christus heeft gegeven en welke God zelf ook viert. En daar behoort kerst niet bij, nergens in het Woord staat dat men "een kerstfeest" viert! Gods eerste feest is het Pascha.

Wanneer God dit toch duidelijk in Zijn Woord zegt, dat Pascha (het feest van het geslachte Lam, de kruisiging van Jezus) het EERSTE feest is; dan is mijn vraag aan u; **wat komt er voor eerste?** Conclusie: door kerst te vierten minacht men dus Gods Woord, minacht men God!

Het is een teken van de eindtijd, dat de kerken met een afgodenfeest "kerst" vol zitten, maar dat Gods eerste feest, het allergrootste feest, zelfs de vaste kern van Gemeenteleden voor een groot deel het laat afweten.

Ja, het feest van de eerstelingsgarve wil men dan nog wel graag vierten, ons Paasfeest, maar het feest van de Pascha, Goede Vrijdag, dat wil men liever overslaan, te bloederig. Maar zonder dat feest te hebben gevierd, kan men onmogelijk de andere feesten van God vierten! (zie seminar: het grote Verlossingsplan van God)

Wat moesten de Joden in Egypte doen? Het lam slachten, het lam werd binnenskamers gegeten, maar het bloed moest "zichtbaar" buiten aan de bovendorpel en zijdorpel aangebracht worden. Hetgeen voor de Egyptenaren een gruwel was en er stond ook de doodstraf op.

Vandaag draaien wij ook dit zo graag om. Wij brengen Christus aan de wereld, maar het bloed houden wij angstvallig binnenskamers.

Paulus zegt het ons toch heel duidelijk: *"Ik predik een gekruisigde Christus"*. Laten wij ons verootmoedigen en terugkeren naar de God van Abraham, Isaäk en Jacob, Vader van onze Here Jezus Christus en naar Zijn Woord en *niet* meedoen met deze wereld.

Na dit alles te hebben gelezen is de vraag: slaat u deze waarschuwing in de wind? Of , geeft u gehoor aan de Schrift: *"wordt niet gelijkvormig aan deze wereld"*! (Rom.12:2)

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Zo zegt Jezus in vers 15 en 16 van Openb. 3: *“Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit Mijn mond spuwen”*.

Wat een tragiek! Want wij vinden in vers 20: *“Zie, Ik sta aan de deur”*. En dan gebuikt een overgrote meerderheid van de Christenen deze tekst nog als *“evangelisatie tekst”*, om ongelovigen tot bekering te roepen. Hoe dom en hoe bind kan men toch zijn!

De Here Jezus spreekt hier niet tot ongelovigen maar tot de Gemeente; Hij staat dus buiten de deur van Zijn Gemeente en Hij tracht nog binnen te komen, want Hij klopt. Dat is wel heel, heel erg tragisch!

Wij willen de middelen gaan zien, die de Heer gebruikt om nog te trachten binnen te komen; maar niet bij allen van de Gemeente. Want Jezus weet, dat deze Gemeente zich niet in haar geheel zal bekeren. Als Gemeente geeft Hij haar reeds prijs, want Hij spreekt het oordeel over haar uit; vers 16 *“omdat gij lauw zijt (een vermengd systeem) zal Ik u uit Mijn mond spuwen”*.

Dat is dus de Gemeente, die door de Jezus verworpen wordt en zal dan ook straks met de wereld onder het oordeel en gericht komen. Men spuwt iets uit de mond, wat verachtelijk is, opdat het in het stof der aarde vertrap zal worden en dat is het ontzettende oordeel, dat Jezus als Rechter reeds uitspreekt over deze Gemeente, waarvan Hij weet, dat zij als Gemeente niet meer tot bekering zal komen.

Maar Hij tracht nog enkele uit die Gemeente te bereiken, zoals uitkomt in dat vers 20: *“Indien iemand (Jezus rekent dus niet op velen) “Indien iemand naar mijn stem hoort (de Bijbel) en de deur opent (van zijn hart), Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij”*.

Wij zien dus duidelijk, dat het Christenen zonder Christus zijn, niet werkelijk wedergeboren mensen en het ergste daarvan is, dat zij leven bij een schijn, want deze Christenen denken van zichzelf, dat zij de beste en de zuiverste Christenen zijn. Dat zegt vers 17 ons: *“Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek”*.

Dat is dat verrijkte Christendom, dat het Woord van God niet gezagdragend laat zijn, en dat zien we vandaag overal om ons heen.

In het Oud Testamentische Gemeente onder Mozes en wij weten, hoe God Zich op een geweldige, grootse en heerlijke wijze daar geopenbaard heeft met wonderen, tekenen en krachten. Zo is het doorgedaan met vele hoogtepunten. Maar wat is daar van over gebleven? Wat een afval!

Een steeds dalende lijn van afval, die tenslotte erop uit moest lopen, dat God dat volk, dat zo prat erop ging, dat het *“des Heren uitverkoren volk”* was en dat zij Jeruzalem hadden, waarin *“de Tempel des Heren”* stond, maar de Heer heeft het alles moeten verwerpen, de Tempel moeten verwoesten, het volk moeten verstrooien in de grote diaspora en ze zijn tot de huidige dag nog als volk verhard en zo zal het ook gaan met de Gemeente, want het einde zal zijn, zoals het ging met Israël.

Maar nu hoor ik al een groot protest van velen: *“dat dit onmogelijk is met onze grote Christelijke organisaties”*. Maar straks zal Jezus hen uit Zijn mond spuwen als iets verachtelijks. Wij moeten de tijden leren onderscheiden. God heeft de geschiedenis van Israël ook voor ons als lering doen opschrijven.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Ook de geschiedenis van Israël kent hervormers in profeten, richters en koningen, maar na een ogenblik van herstel, trad de afval in het verderf met grotere haast in, zodat de Heer moest zeggen: “*Er zal geen steen op de andere gelaten worden*”. (o.a. Mark. 13:2)

En zo gaat het ook met de Gemeente. God heeft hervormers gezonden om nog een tijdelijk herstel te geven en dat kwam er ook, maar de afval en het verderf traden daarna des te sneller in en nu leven wij aan het eind hiervan.

En men gaat gewoon door, men vier straks heerlijk het kerstfeest. En wat God daar nu van vindt is niet zo belangrijk. Wij viëren het, want het is zo'n fijn feest vol liefde en vrede, zeer mooie liederen, gezelligheid in huis met de versierde boom, cadaus. En de waarschuwendende woorden worden volledig in de wind geslagen. Wij zijn voor hen zwartkijkers met dat gezanik over die Bijbel!

Het Woord van God wordt krachteloos gemaakt en men verheerlijkt de kunde en de kennis van de mens, schijnoud. Maar de Heer wil hun het echte goud geven om hen rijk te maken en de witte klederen, opdat de schande hunner naaktheid (naaktheid is in de Schrift onze onwedergeboren, onbekeerde toestand) weggenomen worde, en ook ogenzalf, opdat wij ziende worden.

In deze tijd doet de Heer dat door middel van Zijn kinderen, die Hij hier heeft, de Filadelfia Gemeente, die het Lam volgen, waar het ook gaat, die het Woord volledig volgen, door hun gebed, door hun levenshouding en wandel. Maar straks zal de Heer het op een andere wijze gaan doen, als de Gemeente Gods weggenomen is door haar Heer en de Christenheid achter blijft.

En wat dan? Straks als de Gemeente Gods weg is, dan zal er een grote schrik door de wereld en kerken gaan, die zelfs de knapste theoloog niet kan weg theologiseren; dat dat dwaze verachtelijke volkje, dat nog zo onnozel was om in die hele Bijbel te geloven, opgenomen is, omdat het daarop recht had. Want hun achtergebleven kleren en huisraad zijn als onmiskenbare sporen het bewijs daarvan.

Ik heb bij het begin van dit seminar gezegd, dat God wel terdege de geboorte dag van Jezus viert en dat het ook heel duidelijk vermeld staat in de Schrift. En daar wil ik het nu verder met u over hebben.

We gaan dit geboortefeest zeer uitgebreid met elkaar bekijken. Maar eerst even het volgende. We zingen tijdens kerst op 25 december het lied met de tekst: “*Het liep tegen het nieuwe jaar*”. En wij maar denken dat dat dan 25 december is, maar de gehele Bijbel is Joods en dus geldt hier de Joodse kalender en niet de heidense jaartelling.

Het loopt tegen het Joodse nieuwjaar aan, Rosj Hasjana, (4 en 5 oktober) is dus aannemelijk dat Jezus Christus omstreeks die tijd geboren is geworden, alleen God zwijgt ook over die datum, maar zeker is het niet zoals de Christenheid het op 25 december viert. Op 25 december is namelijk de zeer, zeer goddeloze Nimrod geboren.

Maar eigenlijk is dat niet zo belangrijk, want God viert geen kerst. God begint pas met feestvieren bij Pascha, daar begint God met feest te viëren en God noemt dat ook Zijn eerste feest. (nogmaals: lees en bestudeer de studie over het grote Verlossingsplan van God)

Eén feit staat echter wel degelijk vast: Jezus is in ieder geval geboren als mens, dat is een feit. De Mensenzoon Jezus.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Maar wist u, dat Jezus **tweemaal** geboren is geworden? **Twee keer geboren**. De meeste mensen zijn zich hiervan niet bewust. En dat komt omdat men de Bijbel niet (goed) leest en bestudeert. Bij predikingen pakt men gebruikelijk een enkele tekst en bouwt er dan een verhaal om heen. Zegt u eens eerlijk, hoe vaak moet u, tijdens predikingen, het Woord, de Bijbel opslaan en teksten opzoeken?

We gaan verder met het onderwerp.

Jezus is dus twee keer geboren. De eerste keer was, toen Hij voor ons geboren werd in Bethlehem, uit Maria, een nazaat van het Adams geslacht, want Hij moest deel krijgen aan ons menselijk geslacht, anders zou Hij **niet** onze Plaatsvervanger hebben kunnen worden en zijn.

Maar Hij stierf als de laatste Adam aan het kruis, en daar hield dat mens zijn op.

Maar, Hij, die voor ons gestorven is, is ook voor ons opgewekt als **de Eersteling** uit de doden, **de Nieuwe Mens**, die toch op een wonderbare wijze verbonden is met de oude, opdat die samengevoegd zouden worden. Want, anders zouden wij er geen deel aan krijgen. Gaat u Gods raadbesluit begrijpen?

Daarom vermeld het Nieuwe Testament, dat Hij tweemaal geboren is geworden. Eerst lezen wij in Lucas van Zijn geboorte in Bethlehem.

Maar in Col. 1:18 lezen wij ook van een geboorte: “*en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, **de eerstgeborene** uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is*”.

En deze geboorte viert God zeer zeker, dit in tegenstelling tot Zijn eerste geboorte als kind in Bethlehem. En zó heeft God nu die tweede, die Nieuwe Mens, die volmaakt is, verbonden met die zondige mens, opdat het alles nieuw gaat worden.

En over die tweede mens wil ik het nu hebben. Lev. 23:9-14. “*En de Here sprak tot Mozes: spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer zij komt in het land dat Ik u geef, en de oogst daarvan binnenhaalt, dan zult gij de eerstelingsgarve van uw oogst naar de priester brengen, en hij zal de garve voor het aangezicht des Heren bewegen, opdat gij welgevallig zijt; daarna na de sabbat zal de priester die bewegen*”.

Gij zult op de dag waarop gij de garve beweegt, een gaaf eenjarig schaap de Here ten brandoffer bereiden, met als bijbehorend spijsoffer twee tienden fijn meel, met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here, en als bijbehorend plengoffer een vierde hin wijn. Tot op die dag zult gij geen brood, geen geroosterd of vers koren eten, totdat gij de offergave van uw God gebracht hebt: het is een altoosdurende inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen”.

Dit is het derde feest van God, **het feest van de eerstelingsgarve** die een afschaduwing is van de opstanding (de geboorte) van Jezus Christus uit de doden, de Nieuwe Mens. God heeft verordeneerd, dat de eerstelingsgarve van de oogst bewogen moest worden door de priester voor het aangezicht van God, als een beweegoffer.

Wij zien hieruit dat dit derde feest van God een oogstfeest is en wel bij het begin van de oogst, want het was en is de Eerstelingsgarve. Wat wil dit nu zeggen? Het wil zeggen, dat alles aan God toebehoort, ook de opbrengst van het land.

Het is alles van Hem en daarom komen ook de eerstelingen van alles Hem toe.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Eerst moet het aan God gebracht worden, omdat alles van Hem is en als Hij de eersteling ontvangt, dan wordt de rest van de oogst tot grote zegen en kunnen de anderen er ook van genieten. Wij kunnen ook zeggen, dat het 't inwijdingsfeest tot de oogst was, waarmee men niet alleen de Heer ging danken, maar vooral de hele oogst aan de Heer opdroeg, opdat men een zegen zou ontvangen.

Nu zouden wij ons kunnen afvragen, wat dit oogstfeest te maken heeft met Gods verlossingsplan in Jezus Christus. Maar dit wordt ons direct duidelijk, als wij dit Woord gaan onderzoeken en zien wat God hierbij verordeneerd heeft, want het zijn immers Zijn gezette Hoogtijden.

Wij lezen, dat God nadrukkelijk zegt, dat de eersteling van de oogst aan God gebracht moest worden in de week van het feest van de ongezuurde broden als een beweegoffer. Wat wordt ons hierin geopenbaard? Dat het God niet alleen gaat om de oogst die het land opbrengt, wat Hem toebehoort, maar dat het God vooral gaat om de oogst die komt als vrucht van het geslachte Lam, Jezus Christus.

Het gaat om de oogst die de vrucht is van het volbrachte werk van Christus en het is dus een eeuwigheidsoogst.

Nu moet ik u eerst even iets duidelijk maken, want misschien zal bij sommigen van u de vraag opkomen, hoe God dit kon instellen en hoe de mensen daaraan konden voldoen, want dan moest ook maar precies die oogst rijp zijn in de week van het feest der ongezuurde broden; want het feest van het Pascha was immers in de eerste maand van het geestelijke jaar die in de zevende maand van het burgerlijke jaar was.

Nu moest de eerstelingsgarve van de nieuwe oogst aan God gebracht worden in die week der ongezuurde broden, en nu weten wij wel, dat de ene keer de oogst wat vroeger rijp is dan de andere keer. Maar nu gaan wij iets zien van de wonderbare constructie van het jaar van Israël.

Israël namelijk had een maanjaar van twaalf maal $29\frac{1}{2}$ dag is 354 dagen, zoals God dit ingesteld had. Maar de oogstmaand hangt af van het zonnejaar dat 365 dagen telde. Er komen dus elf dagen aan te kort. Daarom voegde Israël van tijd tot tijd bij deze twaalf maanden een schrikkelmaand, en wel na de twaalfde maand van het geestelijke jaar dat is dus de maand die voorafgaat aan de maand van het Lam.

De twaalfde maand werd herhaald en men had dus twee maal een twaalfde maand. Als Israël nu aan het einde van de twaalfde maand gekomen was en zag, dat de oogst niet op tijd rijp kon zijn, dan voegde men aan het einde van de twaalfde maand zo'n schrikkelmaand in, zodat zij wisten dat veertien dagen later de oogst rijp zou zijn. Dit is Gods werk.

Zo kwam het altijd goed, want men kon het dan wel bekijken, of de oogst in de derde week van de eerste maand rijp zou zijn en men de sikkel er in kon slaan. De oogsttijd in Israël begon in de eerste maand en eindigde in de zevende maand van het geestelijk jaar, dan was de hele oogst binnen.

In deze zeven oogstmaanden vielen ook precies de zeven feesten, daardoor zijn het ook oogstfeesten, die een beeld zijn van de ware, de eeuwige oogst, die God beoogt. God verordeneerde dat die eerstelingsgarve aan Hem gebracht moest worden in de week van de ongezuurde broden, als vrucht van het ingebrachte en geslachte Lam.

Het wordt ons nog duidelijker, als wij gaan dat er nog een bijzonderheid bij is, namelijk in vers 11 van Lev.23: *“en hij (de priester) zal de garve voor het aangezicht des HEREN bewegen, opdat zij welgevallig zijt; daags na de sabbat zal de priester die bewegen”.*

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Het wil zeggen, dat de eerstelingsgarve aan God gebracht moest worden, niet alleen in de week van de ongezuurde broden, maar dit moest ook daags na de sabbat gebeuren, die in die week viel. Het was een volle week van zeven dagen en daar valt altijd een sabbat in, wat elk jaar verschillend was.

Wat betekent dit? De sabbat is dus de zevende dag, overeenkomstig met onze zaterdag en daags na de sabbat is dus de achtste dag. Israël kende geen namen voor de dagen zoals wij, want zij hadden voor de dagen van de week geen namen gegeven, maar noemde ze de eerste, tweede, derde dag enz. en de zevende dag werd de sabbat genoemd. Daags na de sabbat was bij hen de eerste dag van de week.

Maar God zegt niet, dat het op de eerste dag van de week moest gebeuren, maar daags na de sabbat, en dat is de achtste dag. Dit heeft een diepe zin, als God dit zo verordineert, want acht drukt iets bijzonder uit. Het getal acht in de Bijbel drukt iets uit, wat niet van deze wereld is, maar van de hemel, of beter gezegd, van een toekomstige nieuwe wereld. Het is het hemelleven.

Deze wereld, deze oude schepping, telt maar tot zeven en na zeven beginnen wij weer met één en kennen de acht niet als geestelijke waarde, maar natuurlijk wel als getal. Acht is een nieuwe één op een hoger plan, zoals ook in de muziek zeven volle tonen hebben en als wij één hoger komen, krijgen wij wel een nieuwe toon, maar dan van een nieuwe octaaf.

Als God hier verordineerde, dat op deze dag (de achtste) de eerstelingsgarve aan Hem gebracht moest worden, was dit niet alleen de eerstelingsgarve van de nieuwe oogst, de natuurlijke, maar ook was het het beeld van de eerstelingsgarve van een gehele nieuwe oogst, die niet van deze wereld is, maar van boven en van de wereld die nog komen moet, het toekomstige rijk.

Dat is de nieuwe oogst, die voor God eeuwig zal zijn. In dit oogstfeest zien wij dus op wonderbare wijze de opstanding, het opnieuw geboren worden van de nieuwe Mens, Jezus, de Christus uitgebeeld. Wat een geweldig geboorte feest om dat samen met God te vieren.

Nu gaan we eerst zien hoe God het nauwkeurig vervuld heeft in Zijn Zoon.

We hebben kunnen zien middels het seminar “*Het grote Verlossingsplan van God*” hoe wonderbaar God het Pascha in Zijn Zoon vervuld heeft, hoe Jezus Christus als het onbevleete Godslam precies op het Joodse Pascha in de avondschemering geslacht werd, geofferd is geworden.

Het Joodse Pascha had God verordineerd op de veertiende van de eerste maand en de Here Jezus is inderdaad gekruisigd en heeft Zich als een smetteloos offer gebracht op de veertiende van de eerste maand van het Joodse geestelijke jaar. Het is tot in de finesses vervuld.

Maar ook de veertiende van dat Joodse Pascha verschoof ieder jaar en toen God in Zijn Zoon dit Pascha uiteindelijk ging vervullen, viel de veertiende van die maand op de zesde dag van de week, die wij vrijdag noemen.

En dit is weer een nieuwe wonderbare vervulling van het plan Gods, want ook dat was geen toeval, dat de veertiende van dat jaar, waarin Jezus gekruisigd werd, juist op de zesde dag, op onze vrijdag viel.

Waarom? Omdat de Schriften vervuld moesten worden, want God heeft de mens geschapen op de zesde dag en wel aan het einde van die dag in de avondschemering. Aan het begin

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

van de zesde dag heeft God de grote dieren geschapen en in de avondschemering (van 's-middags twaalf uur tot 's-avonds zes uur) heeft Hij de mens geschapen, Adam.

En zo heeft God ook precies aan het einde van die zesde dag de verlossing van de mens teweeg gebracht door het offer van Zijn Zoon, en daaruit de nieuwe Mens doen geboren worden, doen voortkomen.

Wij weten nu, dat op de veertiende van de eerste maand het Pascha was en dat op de vijftiende het feest der ongezuurde broden begon en deze vijftiende, de eerste dag na het feest was toen een dubbele sabbat, een zogenaamde feestsabbat.

Deze vijftiende dus viel niet alleen op de gewone weeksabbat, maar het was tevens een feestsabbat en daarom vinden wij in Joh. 19:312 staan: *“De Joden dan, daar het Voorbereiding was (dit is de naam van het Pascha, de veertiende) en de lichamen niet op sabbat aan het kruis mochten blijven want de dag van die sabbat was groot”*.

Het was een dubbele sabbat want het was de normale weeksabbat en het was de sabbat van de eerste dag der ongezuurde broden. Het feest der ongezuurde broden kon niet gehouden worden of eerst moest het lam gegeten worden, en God had verordeneerd, dat de eerstelingsgarve bewogen moest worden op de eerste dag na de sabbat.

Nu gaan wij naar Matt. 28:1, waar ons de opstanding (de wedergeboorte) van Jezus vermeld wordt: *“Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag der week”*. De geboorte van de nieuwe Mens, Jezus, de Christus.

En in Joh. 12:24 sprak Jezus: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort”*. (De nieuwe oogst) Toen het Paaslam geslacht was en daarmee ook de tarwekorrel in de aarde kwam, want de gekruisigde werd begraven, toen stond Hij op, precies op de tijd, die God tevoren bestemd had, dat de eerstelingsgarf voor Hem bewogen moest worden, want Jezus is de Eersteling uit de doden, de Eersteling van de nieuwe schepping, zoals geschreven staat in 1 Cor. 15:20: *“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn”*.

Want achter die eerstelingsgarf komt een hele oogst, maar deze oogst kan pas gezegend zijn, indien de eerstelingsgarf als beweegoffer voor God is gebracht. Zo vinden wij ook in Col. 1:18: *“en Hij (Jezus Christus) is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin (zoals de eerstelingsgarf het begin van de oogst was), de eerstgeborene uit de doden”*.

Hij is allereerst het Godslam, dat de zonde van de wereld wegdraagt en Hij is ook als plaatsvervangend Hoofd van Adams geslacht gestorven en daarmee heeft Hij de zondaar in de dood gebracht.

En God heeft Hem door Zijn eeuwige Geest opgewekt uit de doden als Eersteling van een nieuw mensengeslacht, als de Eersteling van een nieuwe schepping (de geboorte) en dat is het geweldige, dat wij hier zien gebeuren. Toen Jezus Christus uit de doden opstond, was Hij de Eersteling van de nieuwe oogst, die eeuwig zal blijven en die God toekomt.

Zo werd de eerstelingsgarf direct naar de priester gebracht en deze moest de eerstelingsgarf als een beweegoffer voor het aangezicht van God brengen, want het werd aan God aangeboden omdat het Hem toekwam. Dit heeft een diepe zin en wat is dat wonderbaar.

Het wil namelijk zeggen, dat de vrucht van Christus lijden, sterven en opstanding, aan God toekomt. Israël mocht niets van de nieuwe oogst eten, vóórdat eerst de eerstelingsgarf aan

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

God gebracht was. Eerst moet God de vrucht daarvan hebben en dan kunnen de vruchten daarvan gaan eten.

Dit is in Christus weer precies vervuld. Want toen Christus opgestaan was uit de doden, zei Hij in Joh. 20:17 tot Maria: *Jezus zeide tot haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God”.*

Hij moest eerst opvaren naar de Vader, opdat het voor ons welgevallig zou worden. (Lev. 23:11). *“Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader”.*

Hij is de vervulling van de eerstelingsgarf en Hij is tevens de priester. Hij bracht Zichzelf aan God, want in het Schriftwoord vinden wij, nu Hij opgestaan is uit de doden als de Nieuwe Mens, Hij nu niet meer voor Zichzelf leeft, maar voor God.

Omdat deze eerste nieuwe Mens volledig aan God toekomt. Dit wil niet zeggen, dat Jezus voor Zijn opstanding niet voor Zijn Vader leefde, maar het was een heel andere verhouding. Want Hij leefde al van eeuwigheid tot eeuwigheid als de gehoorzame Zoon bij de Vader; maar naar Zijn opstanding is Hij de Vertegenwoordiger van de nieuwe schepping en deze eerste nieuwe geboren Mens behoort volledig aan God toe.

Wij vinden dit alles in het Nieuwe Testament wonderbaar vervuld.

In Rom. 6:10 lezen wij: *“Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; want zijn leven (Zijn opstandingsleven) betreft, leeft Hij voor God”.*

De eerstelingsgarve was voor God. In 2 Cor. 13:4 staat: *“Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods”.* Hij leeft uit de kracht Gods voor Zijn God. Wat is hier gebeurd?

Toen Hij na Zijn opstanding naar de Vader opvoer, en zo Zichzelf aan de Vader overgaf, heeft God de eerste vrucht van het kruislijden en de opstanding van Zijn Zoon ontvangen, omdat het Hem toekwam. Wat is dit een wonderbare gedachte!

Wij ontvangen als kinderen Gods ontelbare zegeningen uit het volbrachte werk van de Here Jezus, de vruchten van Zijn lijden, dood en opstanding. Weet dit, dat voordat enig mens die vruchten daarvan smaakt, eerst God daarvan gesmaakt heeft en het zal nog veel heerlijker worden.

Wonderbare zegeningen hebben wij dag aan dag door het volbrachte werk van Jezus dood en opstanding; maar het is wonderbaar, dat God dit het eerst gesmaakt heeft, want anders had het voor ons niet kunnen komen. In Lev. 23 hebben wij in vers 11 gelezen: *“en hij al de garve voor het aangezicht des HEREN bewegen, opdat gij welgevallig zijt”.*

Wie is deze gij? Het is het oude verbondsvolk Israël, opdat het welgevallig zal worden voor God en voor hen zal dit tot grote zegen worden. Omdat God deze vrucht ontvangen heeft, die voor Hem zo kostbaar is, daaruit komt voort, dat God ter wille van deze kostbare vrucht de hemel geopend heeft en dat nu de zegeningen van God uit de hemel naar ons toestromen, omdat Hij tot de Vader gegaan is.

Worden wij niet dag aan dag overstroomd met zegeningen en dit enkel en alleen, omdat God zo'n welgevallen heeft aan de Eersteling, Jezus Christus, Die nu bij Hem is en Die Hij dag en nacht smaakt en proeft, en in Wie Hij al Zijn vreugde heeft.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

Daarom staat in Ef. 1:3: *Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus*”. En in vers 5b en 6 staat: *“naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde”*.

Als wij daarom bidden om zegen, moeten wij niet met eigen dingen voor Gods aangezicht komen, maar als wij een volle open hemel willen hebben, dan moeten wij komen in deze Eersteling, in Zijn Naam. Het is, zoals het staat in Lev. 23:13: *“met als bijbehorend spijsoffer twee tiende fijn meel, met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de HERE”*.

Want dat is Jezus. Ef. 5:1 en 2 zegt ons: *“Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven (het volbrachte werk) als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”*. Ziet u hoe alles vervuld wordt?

De eerstelingsgarf moest een welriekende reuk zijn en Christus is de welriekende reuk. Weet u, hoe Jacob de zegen van zijn vader verkreeg? De zegen was niet voor Jacob, maar voor de eerstgeborene, Ezau, maar Jacob kreeg de zegen van de eerstgeborene, omdat hij in de kleren van Ezau ging. Zo kwam hij bij de vader, en toen zei deze: *“De stem is van Jacob, maar de geur is van mijn zoon Ezau”* en Izaäk gaf hem daarvoor de volle zegen.

Als wij nu bidden en God hoort de stem van die broeder of zuster, dan is het niet zo best, maar komen wij in het kleed van Zijn Eerstgeborene (Christus) en in de geur van Hem, dan opent Hij de hemelvensters en geeft de volle zegen. Het is niet iets uit u en mij, ook al zijn wij kinderen Gods.

Maar vaak denkt men, dat men van God alles kan afbidden wat men wil; maar God heeft slechts één gedachte en dat is in Zijn Zoon, het Lam en wie in het Lam komt, die komt tot God.

Wij moeten God groot maken in het offer van het eens geslachte Lam, maar dat bij de Vader leeft. Nu zien wij ook de offers, die daar gebracht werden, en we zien direct dat dit ook Christus is.

Lev. 23:12 zegt: *“Gij zult op de dag waarop gij de garve beweegt, een gaaf eenjarig schaap de HERE ten brandoffer bereiden”*. Dit schaap is het Paaslam, zoals wij dit bij het Pascha gevonden hebben. Het is Christus, die gestorven is als het Paaslam, maar nu een brandoffer is.

Wat is een brandoffer? Van het brandoffer mocht niemand iets eten, want het brandoffer werd in zijn geheel op het altaar gebracht en steeg in zijn geheel op tot God, en daarom heet het in het Hebreeuws “Ola”, wat betekent: *“opgaan tot God”*.

Er was niets voor de priester bij en niets voor de Israëliet, maar in z'n geheel voor God en hierin zien wij de overeenkomst met de eerstelingsgarf, die ook alleen voor God is, opdat het voor ons welgevallig zal worden.

Het was een brandoffer, niet een zondoffer; want bij dit feest vinden wij geen schuld- en zondoffer, omdat dit niet om ons gaat, maar om Christus, in Wie geen zonde of schuld is, want Hij is de volmaakte Heilige, aan God gelijk.

Jezus leeft in de heerlijkheid en Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde, maar Hij heeft daar die macht en heerlijkheid niet voor Zichzelf, maar voor God, de Vader en daardoor voor ons welgevallig.

Bijbelstudie Centrum Seminar: “Een zeer indringend seminar over het kersfeest”.

E n dit betekent voor ons de volle zegen. Veder staat in vers 13: *“met als bijbehorend spijsoffer twee tienden fijn meel”*. Dit is het spijsoffer, waar wij een vorig keer reeds over gehad hebben, want deze twee tienden is een efa of drie maten.

Dit zijn verschillende maten, maar dezelfde hoeveelheid wordt er in uitgedrukt. Dit spijsoffer bestaat uit twee tienden fijn meel; dit is het beeld van het volmaakte, zuivere, reine en heilige leven van Christus. Hij bracht zich als een spijsoffer met olie aangemaakt.

Hoe is dat gekomen? Jezus Christus stierf en werd begraven en dit lichaam is het fijne meel, maar toen kwam de Geest van God, die in het graf viel en Hem deed opstaan (opnieuw geboren worden) uit de doden en zo werd Hij ook het spijsoffer voor God. Hij, vol van de Geest van God, levende uit de Geest van God, is een liefelijke geur voor de Heer geworden. Het is het spijsoffer van het fijne meel met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here.

Toen deze nieuwe opgestane Mens bij God kwam in de troon, was dit een lieflijkheid voor God en God heeft in Hem al Zijn welbehagen. Maar er kwam nog iets bij: *“en als bijbehorend plengoffer een vierde hin wijn”*.

Wijn is het zinnebeeld van het bloed, want Hij, als eerstelingsgarf heeft niet alleen Zijn bloed gestort op het kruis, maar Hij is ook met Zijn bloed ingegaan in het Heilige der Heiligen, zoals wij dit vinden in Hebr. 0:11 en 12: *“Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij eeuwige verlossing verwierf”*.

Wat een heerlijke dingen worden hier afgeschaduwd in deze schaduwdienst. Wat een feest. Het is zo rijk en zo machtig. Nu wil ik u nog iets laten zien.

Het eerste feest, het Pascha, werd in Egypte gevierd, want toen was Israël in het diensthuis, maar nadat zij het bloed aan de zijposten en bovendorpel hadden aangebracht, moesten zij het lam eten en binnen blijven, totdat de morgen aanbrak.

Wat wil dat zeggen in de vervulling? Wij zijn nog altijd in deze wereld, want Egypte is het beeld van deze wereld, van zonde, van het oude leven, maar wij zijn een afgezonderd volk, dat schuilt achter het bloed van het Lam, en dat in het huis van het Lam woont, om het Lam te eten, totdat de morgen aanbreekt van onze verlossing, als Jezus komt. Het tweede feest, het feest der ongezuurde broden, spreekt van een heilige wandel en die heilige wandel leidde in de woestijn.

Wij zouden zeggen dat wij toch niet in dat huis kunnen blijven en tegelijk in de woestijn trekken. In het natuurlijke gaat dat ook niet, want Israël kon niet in het huis, in Egypte, blijven en er ook dezelfde nacht uittrekken.

Maar geestelijk kan dit wel, want zij zijn nog in deze wereld en wij moeten wonen in het huis van het Lam, de Gemeente, om ons daar om het Lam te scharen (want het Lam is daar het middelpunt) en om dit Lam met elkaar te eten en te schuilen achter het bloed.

Maar daaruit voortvloeiend hebben wij tegelijkertijd een nieuwe wandel gekregen. Door het Lam hebben wij een nieuw hart, een nieuwe zin, een nieuw gemoed gekregen en nu ook een nieuwe wandel in deze wereld. Waardoor deze wereld een woestijn voor ons wordt en waarin wij als vreemdelingen en bijwoners moeten leven. (zie studie vreemdelingen en bijwoners)

Bijbelstudie Centrum Seminar: "Een zeer indringend seminar over het kersfeest".

Het derde feest kon Israël niet in Egypte vieren, want daar hadden zij geen oogstveld, nog in de woestijn hadden zij geen oogst, want daar leefde zij van het manna. Daarom konden zij dit feest pas vieren, toen zij in het beloofde land gekomen waren.

Wat een wonderbare opeenvolging zien wij hierin. Doordat Jezus Christus voor ons opgewekt is uit de doden, opnieuw geboren is geworden uit de doden, is er iets geweldigs gebeurd. Hij, die eerst het plaatsvervangend Hoofd van Adam en zijn nakomelingschap en daarvoor gestorven is, is nu als Hoofd van de nieuwe schepping opgewekt; en waar het Hoofd is, zullen ook de leden zijn.

En dit machtige geboortefeest van deze Nieuwe Mens viert God in het feest van de Eerstelingsgarf! Wat een heerlijk en machtig geboorte feest! Prijst God, halleluja!

Amen.

